

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 6.11.2007
KOM(2007) 650 wersja ostateczna

2007/0236 (CNS)

Wniosek

DECYZJA RAMOWA RADY

zmieniająca decyzję ramową 2002/475/WSiSW w sprawie zwalczania terroryzmu

(przedstawiona przez Komisję)

{SEK(2007) 1424}

{SEK(2007) 1425}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Podstawa i cele wniosku

Terroryzm stanowi jedno z najpoważniejszych zagrożeń dla demokracji, dla swobody korzystania z praw człowieka oraz rozwoju społeczno-gospodarczego.

Jednym z celów, które Unia Europejska wyznaczyła sobie w Traktacie o Unii Europejskiej, jest zapewnienie obywatelom wysokiego poziomu bezpieczeństwa w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości. W kontekście walki z terroryzmem, zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia tego celu ma kwestia dysponowania przez państwa członkowskie skutecznymi ustawami karnymi. Kluczowe znaczenie ma tutaj również podjęcie środków na rzecz poprawy międzynarodowej współpracy w tej dziedzinie.

Współczesne technologie informacyjne i komunikacyjne znacząco przyczyniają się do rozprzestrzeniania się zagrożenia terrorystycznego. Dotyczy to w szczególności Internetu, taniego, szybkiego, łatwo dostępnego narzędzia o praktycznie globalnym zasięgu. Wszystkie powyższe zalety, wysoce cenione przez praworządnych obywateli posługujących się na co dzień Internetem, wykorzystują niestety również terroryści. Internet stanowi dla nich forum do szerzenia propagandy na rzecz mobilizacji i rekrutacji, jak również przekazywania instrukcji i wirtualnych podręczników przeznaczonych do szkolenia lub planowania ataków. Oba rodzaje materiałów przeznaczone są dla obecnych i potencjalnych popleczników.

W ten sposób Internet jest jednym z głównych czynników napędzających proces radykalizacji i rekrutacji, służy również jako źródło informacji na temat środków i metod terrorystycznych, stanowiąc rodzaj „wirtualnego obozu szkoleniowego”. Upowszechnianie propagandy i specjalistycznej wiedzy terrorystycznej za pośrednictwem Internetu służy uzupełnieniu i udoskonaleniu tradycyjnych metod indoktrynacji i szkolenia, jak również przyczynia się do stworzenia wzmocnionej i szerszej platformy dla terrorystów i ich popleczników.

Zapobieżenie temu narastającemu zagrożeniu należy do priorytetów politycznych. UE musi zwalczać współczesne formy terroryzmu i jego nowe *modus operandi* z taką samą determinacją i mocą, jakie zademonstrowała w walce z tradycyjnymi formami terroryzmu. Niniejszy wniosek aktualizuje decyzję ramową w sprawie zwalczania terroryzmu [Dz.U. L 164 z 22.6.2002, str. 3-7] oraz dostosowuje ją do konwencji Rady Europy o zapobieganiu terroryzmowi, poprzez rozszerzenie zawartego w decyzji ramowej zakresu przestępstw terrorystycznych o czyny polegające na publicznym nawoływaniu do popełniania przestępstw terrorystycznych, rekrutacji na potrzeby terroryzmu oraz szkolenia terrorystycznego.

Przestępstwa te powinny zostać włączone także do zakresu stosowania decyzji ramowej w sprawie zwalczania terroryzmu głównie z następujących przyczyn:

- daje to możliwość wykorzystania zalet bardziej zintegrowanych ram instytucjonalnych Unii Europejskiej (w szczególności: brak długotrwałych procedur związanych z podpisaniem i ratyfikacją, które obowiązują w przypadku konwencji Rady Europy, zastosowanie odpowiednich mechanizmów następczych, wspólna wykładnia za pośrednictwem Trybunału Sprawiedliwości);

- decyzja ramowa przewiduje szczególne uregulowania prawne, w szczególności w odniesieniu do rodzaju i wysokości kar kryminalnych oraz obligatoryjnych przesłanek jurysdykcji, które będą obowiązywać także w przypadku nowo włączonych przestępstw;

- decyzja ramowa należy do kluczowych instrumentów unijnej polityki zwalczania terroryzmu: dlatego wyraźne włączenie tych szczególnych czynności przygotowawczych wywiera wpływ także na mechanizmy współpracy Unii Europejskiej odwołujące się do decyzji ramowej.

Wartość dodana związana z włączeniem do unijnej definicji terroryzmu czynów polegających na publicznym nawoływaniu do popełniania przestępstw terrorystycznych, rekrutacji na potrzeby terroryzmu oraz szkolenia terrorystycznego została bliżej opisana w ocenie skutków.

Decyzja ramowa w sprawie zwalczania terroryzmu dotyczy również czynów mogących przyczynić się do aktów terrorystycznych w krajach trzecich. Odzwierciedla to zaangażowanie Komisji na rzecz zwalczania terroryzmu zarówno w skali globalnej, jak i Unii Europejskiej. W niniejszym wniosku zachowano to podejście, podkreślając znaczenie międzynarodowej współpracy w ramach istniejących organizacji i mechanizmów współdziałania.

Funkcjonowanie Unii Europejskiej i jej państw członkowskich opiera się na poszanowaniu praw człowieka, podstawowych wolności, gwarancji godności osoby ludzkiej oraz ochrony tych praw, zarówno w przypadku jednostek, jak i instytucji.

• Kontekst ogólny

Unia Europejska

Decyzja ramowa w sprawie zwalczania terroryzmu przewiduje zbliżenie definicji przestępstw terrorystycznych we wszystkich państwach członkowskich oraz zapewnia, by osoby fizyczne i prawne, które popełniły takie przestępstwa lub ponoszą za nie odpowiedzialność podlegały karom odpowiadającym powadze tych przestępstw. Decyzja określa przypadki, w których państwa członkowskie obowiązane są przejąć jurysdykcję w odniesieniu do przestępstw terrorystycznych, by te ostatnie mogły być skutecznie ścigane, oraz przewiduje specjalne środki dotyczące ochrony ofiar przestępstw terrorystycznych i pomocy tym ofiarom ze względu na szczególny stopień ich narażenia.

W pierwszym sprawozdaniu Komisji z oceny wdrażania decyzji ramowej w sprawie zwalczania terroryzmu [COM(2004)409 wersja ostateczna z dnia 8 czerwca 2004 r. oraz dokumencie roboczym służb Komisji SEC(2004)688 z dnia 8 czerwca 2004 r.] podsumowano dotychczasowe wdrażanie decyzji na szczeblu krajowym. Drugie sprawozdanie Komisji z oceny przyjęte w tym samym czasie co niniejszy wniosek aktualizuje ocenę w odniesieniu do państw członkowskich, które zostały już ocenione w poprzednim sprawozdaniu, oraz zawiera pełną ocenę od początku sposobu wdrażania decyzji przez państwa członkowskie oceniane po raz pierwszy. W obu sprawozdaniach opisano poziom harmonizacji osiągnięty w Unii po przyjęciu decyzji ramowej w sprawie zwalczania terroryzmu oraz zamieszczono użyteczne wskazówki interpretacyjne, jak również cenne zestawienie przepisów antyterrorystycznych obowiązujących w państwach członkowskich.

W programie haskim Rada Europejska podkreśliła, że skuteczne zapobieganie terroryzmowi i zwalczanie tego zjawiska przy pełnym poszanowaniu praw podstawowych wymaga, by państwa członkowskie nie ograniczały swoich działań wyłącznie do zabiegów mających na

celu zachowanie własnego bezpieczeństwa, lecz skoncentrowały się także na bezpieczeństwie Unii jako całości.

Zgodnie z unijnym strategicznym planem działań w sprawie radykalizacji i rekrutacji, przyjętym przez Radę ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych na posiedzeniu w grudniu 2005 r., UE wzywa do podjęcia środków na rzecz zwalczania zjawiska wykorzystywania Internetu przez terrorystów. Podkreślono w nim również, że działaniom państw członkowskich muszą towarzyszyć działania na szczeblu UE.

W konkluzjach z 15-16 czerwca 2006 r. Rada Europejska wyraźnie zwróciła się do Rady i Komisji o opracowanie środków mających zapobiec niewłaściwemu korzystaniu z Internetu - na potrzeby terrorystyczne, przy równoczesnym poszanowaniu podstawowych praw i zasad.

Kontekst międzynarodowy

Konwencja Rady Europy o zapobieganiu terroryzmowi (Warszawa, 16 maja 2005 r.) nakłada na państwa będące stronami tej konwencji obowiązek zapewnienia, by czyny polegające na publicznym nawoływaniu do przestępstw terrorystycznych, rekrutacji na potrzeby terroryzmu oraz szkoleniu terrorystycznym, podlegały karze.

Szczególnie istotne znaczenie mają tutaj także rezolucja 1624 Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (14 września 2005 r.) oraz globalna strategia antyterrorystyczna Organizacji Narodów Zjednoczonych (8 września 2006 r.). Należy również uwzględnić ustalenia szczytu G-8 (St. Petersburg, Federacja Rosyjska, 16 lipca 2006 r.) oraz decyzję nr 7/06 „Przeciwdziałanie wykorzystaniu Internetu do celów terrorystycznych” Rady Ministerialnej OBWE (5 grudnia 2006 r.).

• Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek

Artykuł 4 decyzji ramowej w sprawie zwalczaniu terroryzmu stanowi, że podżeganie do przestępstw terrorystycznych lub pomocnictwo w takich przestępstwach powinno być karane przez państwa członkowskie. Artykuł 2 tego samego aktu nakłada na państwa członkowskie obowiązek pociągania do odpowiedzialności karnej osób kierujących działalnością grup terrorystycznych lub uczestniczących w ich działalności. Jednakże przepisy te nie obejmują wyraźnie czynów polegających na szerzeniu terrorystycznej propagandy i wiedzy specjalistycznej, w szczególności za pośrednictwem Internetu.

Artykuły 5-7 konwencji Rady Europy o zapobieganiu terroryzmowi zobowiązują państwa będące stronami tej konwencji do zapewnienia, by popełniane w sposób bezprawny i umyślny czyny polegające na publicznym nawoływaniu do popełniania przestępstw terrorystycznych, rekrutacja na potrzeby terroryzmu i szkolenie terrorystyczne podlegały karze. Ponadto w art. 9 państwa będące stronami konwencji zostały zobowiązane do określenia przestępstw o charakterze pochodnym w stosunku do przestępstw, o których mowa w art. 5-7.

• Spójność z pozostałymi obszarami polityki i celami Unii

Wniosek jest zgodny z unijnym strategicznym planem działania w sprawie radykalizacji i rekrutacji oraz stanowi aktualizację i uzupełnienie unijnych ram prawnych w zakresie przeciwdziałania terroryzmowi, jak również jest zgodny z Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej [Dz.U. C 364 z 18.12.2000, str. 1].

Środkiem służącym zwalczaniu terroryzmu musi towarzyszyć ochrona praw człowieka i podstawowych wolności. Niniejszy wniosek dotyczy zachowań, które znajdują się na pograniczu legalnego korzystania ze swobód, takich jak wolność wyrażania opinii, swoboda zrzeszania się lub wolność religijna, i zachowań noszących cechy przestępstwa. W związku z tym wniosek został opracowany ze starannym uwzględnieniem takich praw człowieka i podstawowych wolności. W szczególności ograniczenia w zakresie wolności wyrażania opinii związane z nowym rodzajem przestępstwa polegającego na publicznym nawoływaniu do popełniania przestępstw terrorystycznych są zgodne z art. 10 Europejskiej konwencji praw człowieka i podstawowych wolności.

2. KONSULTACJE Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA SKUTKÓW

• Konsultacje z zainteresowanymi stronami

Metody konsultacji, główne sektory objęte konsultacjami i ogólny profil respondentów

W 2006 r. Komisja rozesała trzy różne kwestionariusze: w dniu 26 czerwca kwestionariusz skierowany do państw członkowskich; w dniu 20 listopada kwestionariusz skierowany do przedstawicieli mediów, właściwego sektora i społeczeństwa obywatelskiego, krajowych, europejskich i międzynarodowych organizacji pozarządowych zajmujących się kwestiami związanymi z ochroną praw człowieka, organizacji zrzeszających przedstawicieli zawodów prawniczych oraz organizacji zrzeszających wydawców, nadawców i dziennikarzy, dostawców usług internetowych, spółek telekomunikacyjnych oraz innych właściwych branż; i wreszcie, w dniu 11 grudnia, kwestionariusz dla Europolu, Cepolu i Eurojustu. Oprócz tego przeprowadzono rozmowy i spotkania z przedstawicielami europejskich mediów i dostawców usług internetowych. Wreszcie, w dniu 20 marca 2007 r. zorganizowano konferencję mającą stanowić wspólne forum dla przedstawicieli państw członkowskich, Europolu, Eurojustu i Cepolu zebranych w celu przedstawienia wyników kwestionariuszy i omówienia potencjalnych rozwiązań w zakresie walki z wykorzystywaniem Internetu do celów terrorystycznych.

Streszczenie odpowiedzi oraz sposób ich uwzględnienia

Odpowiedzi na powyższe trzy kwestionariusze zostały podsumowane w załącznikach I, II i III oceny skutków dołączonej do niniejszego wniosku.

Przebieg konferencji zorganizowanej w dniu 20 marca 2007 r. potwierdził, że koncepcja zmiany decyzji ramowej w sprawie zwalczania terroryzmu celem włączenia do jej zakresu stosowania nowych przestępstw polegających na publicznym nawoływaniu do popełniania przestępstw terrorystycznych, rekrutacji na potrzeby terroryzmu oraz szkoleniu terrorystycznym, także za pośrednictwem Internetu, cieszy się dostatecznym poparciem, pod warunkiem, że kryminalizacja nie przekroczy granicy kompromisu osiągniętego w konwencji Rady Europy o zapobieganiu terroryzmowi.

W niniejszym wniosku przyjęto zasadę wyważenia interesów, uwzględniając odpowiedzi na trzy kwestionariusze oraz opinie wyrażone w procesie konsultacji i opierając się na wynikach dołączonej oceny skutków. W szczególności wniosek przewiduje przestępstwa równoległe do tych wprowadzonych w konwencji Rady Europy o zapobieganiu terroryzmowi. Tym samym przewiduje on odpowiednie środki prawne w celu przeciwdziałania zjawisku publicznego

nawoływania do popełniania przestępstw terrorystycznych, rekrutacji na potrzeby terroryzmu oraz szkolenia terrorystycznego, także w tych przypadkach, gdy przestępstwa te popełniane są za pośrednictwem Internetu. Wniosek jest w pełni zgodny z prawami człowieka i nie zmienia zasad odpowiedzialności usługodawców ustanowionych na podstawie dyrektywy o handlu elektronicznym.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy specjalistycznej**

Nie zaistniała potrzeba skorzystania z pomocy ekspertów zewnętrznych.

- **Ocena skutków**

1. Brak zmiany polityki (można mieć wątpliwości, czy oznacza to utrzymanie *status quo*, ze względu na przyjęcie konwencji Rady Europy o zapobieganiu terroryzmowi).

2. Zakazanie dostawcom usług internetowych zezwalania na dostęp do materiałów służących publicznemu nawoływaniu do popełniania przestępstw terrorystycznych, rekrutacji na potrzeby terroryzmu lub szkoleń terrorystycznych.

3. Zwiększenie potencjału i specjalistycznej wiedzy organów ścigania w celu przeciwdziałania wykorzystaniu Internetu do celów terrorystycznych (poprzez odpowiednie szkolenia, wsparcie ekspertów oraz skuteczne wyposażenie, ewentualnie finansowane przez Komisję).

4. Wezwanie państw członkowskich do podpisania lub ratyfikacji konwencji Rady Europy o zapobieganiu terroryzmowi (poprzez oświadczenie polityczne).

5. Rewizja decyzji ramowej w sprawie zwalczania terroryzmu w celu wprowadzenia przestępstw równoległych do tych przewidzianych w konwencji Rady Europy o zapobieganiu terroryzmowi oraz penalizacja publicznego nawoływania do popełniania przestępstw terrorystycznych, rekrutacji i szkoleń na potrzeby terroryzmu, także jeśli czyny te realizowane są za pośrednictwem Internetu.

Po dokładnym zbadaniu wpływu każdego wariantu na kwestie bezpieczeństwa, gospodarki i praw człowieka, jak również porównaniu ich zalet i wad, opcją pozwalającą najbardziej skutecznie przeciwdziałać wykorzystywaniu Internetu przez terrorystów, przy równoczesnym pełnym poszanowaniu praw człowieka, wydaje się połączenie wariantów 5 i 3.

Komisja przeprowadziła ocenę skutków ujętą w programie prac, dostępnym na stronie: www.europa.eu.int.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

- **Krótki opis proponowanych działań**

Proponowana zmiana decyzji ramowej Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie zwalczania terroryzmu ma doprowadzić do harmonizacji krajowych przepisów dotyczących publicznego nawoływania do popełniania przestępstw terrorystycznych, rekrutacji na potrzeby terroryzmu i szkolenia terrorystycznego, tak aby czyny te podlegały karze - także jeśli zostały popełnione za pośrednictwem Internetu – na terytorium całej UE, oraz zapewnić, by obowiązujące przepisy dotyczące kar, odpowiedzialności osób prawnych, jurysdykcji i ścigania mające

zastosowanie do przestępstw terrorystycznych miały zastosowanie także do takich form zachowania.

- **Podstawa prawna**

Artykuły 29, 31 ust. 1 lit. e) i art. 34 ust. 2 lit. b) TUE.

- **Zasada pomocniczości**

Zasada pomocniczości odnosi się do podejmowania działań przez Unię. .

Cele wniosku nie mogą być osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie z następujących względów

Współczesny terroryzm ma zdecydowanie charakter globalny. Szerzenie, za pośrednictwem Internetu, propagandy służącej mobilizacji i rekrutacji, jak również rozpowszechnianie instrukcji i wirtualnych podręczników przeznaczonych do szkolenia lub planowania ataków naturalnie nadaje tej działalności wymiar międzynarodowy i transgraniczny. Skoro zagrożenie ma charakter międzynarodowy, także środki podejmowane w odpowiedzi na nie, muszą mieć, przynajmniej częściowo, taki charakter.

Realizacja celów unijnej polityki, zarówno w dziedzinie zwalczania terroryzmu jak i cyberprzestępczości, wymaga koordynacji wysiłków państw członkowskich, jak również współpracy na szczeblu międzynarodowym. Odmienne traktowanie w systemach prawnych poszczególnych państw członkowskich utrudnia niezbędną koordynację wysiłków na szczeblu UE oraz współpracę na szczeblu międzynarodowym.

Działanie Unii zapewni lepsze osiągnięcie celów wniosku z następujących względów.

Zachodzi wyraźna potrzeba rozszerzenia zakresu obecnie realizowanych uzupełniających wysiłków na szczeblu krajowym i unijnym na rzecz walki z terroryzmem na nowe *modus operandi* terrorystów. Poszerzenie obecnie obowiązującej wspólnej definicji terroryzmu sprawi, że terroryści nie będą mogli korzystać z luk prawnych i rozbieżności w krajowych ustawodawstwach. Działania operacyjne organów ścigania skierowane przeciwko transgranicznej działalności przestępczej staną się znacznie łatwiejsze. Wspólne podstawowe reguły obowiązujące we wszystkich państwach członkowskich ułatwią także współpracę na szczeblu międzynarodowym, wzmacniając pozycję UE na arenie międzynarodowej.

Intensywniejsza współpraca organów ścigania na szczeblu UE i międzynarodowym umożliwi bardziej skuteczne dochodzenie i ściganie przestępstw, co z kolei przełoży się na wyższy poziom bezpieczeństwa.

Wniosek jest więc zgodny z zasadą pomocniczości.

- **Zasada proporcjonalności**

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z następujących względów

Niniejszy wniosek nie wykracza poza zakres niezbędny do zapewnienia wartości dodanej na szczeblu UE. Jako decyzja ramowa, wiąże państwa członkowskie w odniesieniu do rezultatów, które mają zostać osiągnięte, ale pozostawia organom krajowym swobodę wyboru formy i metod wdrożenia.

Przepisy dyrektywy w sprawie handlu elektronicznego oraz dyrektywy w sprawie zatrzymywania danych nie ulegają zmianie, zatem dostawcy ani operatorzy usług telekomunikacyjnych nie są poddawani żadnym nowym obowiązkom. Wniosek nie nakłada na przedstawicieli sektora obciążeń związanych z ustanowieniem nowych mechanizmów współpracy, lecz zwyczajnie przewiduje intensywniejsze wykorzystanie mechanizmów już dostępnych na mocy dyrektywy o handlu elektronicznym i dyrektywy o zatrzymywaniu danych. Pośrednie koszty wynikające z niniejszego wniosku ograniczają się do wydatków na prowadzenie dodatkowych czynności dochodzeniowych związanych z nowymi rodzajami przestępstw. Biorąc pod uwagę liczbę dochodzeń w sprawie przestępstw terrorystycznych prowadzonych każdego roku w UE, nie wydaje się, by były to koszty znaczne.

- **Wybór instrumentów**

Proponowane instrumenty: decyzja ramowa oparta na art. 34 ust. 2 lit. b) TUE. Ponieważ wniosek służy zbliżeniu ustawodawstw państw członkowskich, inne instrumenty byłyby niewłaściwe.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu na budżet Wspólnoty.

Wniosek

DECYZJA RAMOWA RADY

zmieniająca decyzję ramową 2002/475/WSiSW w sprawie zwalczania terroryzmu

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29 i art. 31 ust. 1 lit. e) oraz art. 34 ust. 2 lit. b),

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Terroryzm należy do zjawisk stanowiących najpoważniejsze pogwałcenie uniwersalnych wartości, na których opiera się Unia Europejska, takich jak godność ludzka, wolność, równość i solidarność oraz poszanowanie praw człowieka i podstawowych wolności. Jest to również jeden z najpoważniejszych zamachów na zasady demokracji i państwa prawnego, wspólne państwom członkowskim i stanowiące fundament Unii Europejskiej.
- (2) Decyzja ramowa Rady 2002/475/WSiSW w sprawie zwalczania terroryzmu stanowi podstawę polityki antyterrorystycznej Unii Europejskiej. Zapewnienie wspólnych ram prawnych dla wszystkich państw członkowskich, a w szczególności zharmonizowanej definicji przestępstw terrorystycznych, umożliwia rozwinięcie i rozszerzenie polityki antyterrorystycznej Unii Europejskiej, przy poszanowaniu praw podstawowych i zasady państwa prawnego.
- (3) W ostatnich latach zagrożenie terrorystyczne narastało i szybko ewoluowało, a terroryści i ich poplecznicy zmienili metody działania, w tym poprzez rezygnację z działalności w zorganizowanych, hierarchicznych grupach na rzecz luźno powiązanych, na wpół niezależnych komórek. Komórki te stanowią element międzynarodowych sieci i w coraz szerszym stopniu korzystają z nowych technologii, w szczególności z Internetu.
- (4) Internet ma inspirować i mobilizować lokalne sieci terrorystyczne i poszczególnych terrorystów w Europie, służy również jako źródło informacji na temat środków i metod terrorystycznych, stanowiąc zatem rodzaj „wirtualnego obozu szkoleniowego”. Kosztem bardzo nieznacznych wydatków i ryzyka doszło do istotnego nasilenia

---

¹ [...]
² [...]

działalności polegającej na publicznym nawoływaniu do popełniania przestępstw terrorystycznych, rekrutacji na potrzeby terroryzmu oraz szkoleniu terrorystycznym.

- (5) W programie haskim podkreślono, że skuteczne zapobieganie terroryzmowi i zwalczanie tego zjawiska przy pełnym poszanowaniu praw podstawowych wymaga, by państwa członkowskie nie ograniczały swoich działań wyłącznie do zabiegów mających na celu zachowanie własnego bezpieczeństwa, lecz skoncentrowały się także na bezpieczeństwie Unii jako całości.
- (6) W planie działania w zakresie wdrażania programu haskiego przypomniano, że terroryzm wymaga podjęcia działań w skali globalnej oraz że nie można zignorować oczekiwań obywateli wobec Unii, która z kolei nie może poniechać stosownych działań. Wspomniano w nim również, że uwagę należy skupić na różnych aspektach zapobiegania, gotowości i reagowania w celu dalszego podwyższenia, lub w odpowiednich przypadkach, uzupełnienia potencjału państw członkowskich w zakresie zwalczania terroryzmu, ze szczególnym uwzględnieniem rekrutacji, finansowania, analizy ryzyka, ochrony krytycznej infrastruktury i zarządzania skutkami.
- (7) Niniejszy wniosek przewiduje kryminalizację przestępstw związanych z terroryzmem, w ramach realizacji szerszego celu politycznego, jakim jest zapobieganie terroryzmowi, poprzez ograniczenie rozpowszechniania materiałów, które mogą zachęcać osoby do podejmowania ataków terrorystycznych.
- (8) W rezolucji 1624 (2005) Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych wezwała państwa by, w realizacji zobowiązań spoczywających na nich na mocy prawa międzynarodowego, podjęły niezbędne i właściwe środki na rzecz ustanowienia prawnego zakazu nawoływania do popełniania przestępstw terrorystycznych oraz do przeciwdziałania takim czynom. W sprawozdaniu Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych „Jednocząc się przeciw terroryzmowi: zalecenia dotyczące globalnej strategii antyterrorystycznej” z dnia 27 kwietnia 2006 r. uznano, że powyższa rezolucja stanowi podstawę kryminalizacji czynów polegających na nawoływaniu do aktów terrorystycznych i rekrutacji, w tym popełnianych za pośrednictwem Internetu. W Globalnej strategii antyterrorystycznej Organizacji Narodów Zjednoczonych (8 września 2006 r.) wspomniano, że państwa członkowskie ONZ zobowiązują się zbadać metody i środki koordynacji wysiłków na szczeblu międzynarodowym i regionalnym celem zwalczania wszelkich form i przejawów terroryzmu w internecie.
- (9) W konwencji Rady Europy o zapobieganiu terroryzmowi państwa będące stronami tej konwencji zostały zobowiązane do kryminalizacji czynów polegających na publicznym nawoływaniu do popełniania przestępstw terrorystycznych oraz rekrutacji i szkoleń na potrzeby terroryzmu, jeżeli mają one charakter bezprawny i umyślny.
- (10) Należy dokonać dalszego zbliżenia definicji przestępstw terrorystycznych, w tym przestępstw związanych z działalnością terrorystyczną, we wszystkich państwach członkowskich, tak by obejmowała ona publiczne nawoływanie do popełniania przestępstw terrorystycznych, rekrutację na potrzeby terroryzmu oraz szkolenie terrorystyczne, jeżeli czyny te zostały popełnione umyślnie.

- (11) Należy przewidzieć kary i sankcje dla osób fizycznych i prawnych, które popełniły lub ponoszą odpowiedzialność za publiczne nawoływanie do popełniania przestępstw terrorystycznych, rekrutację na potrzeby terroryzmu oraz szkolenie terrorystyczne, jeżeli czyny te zostały popełnione umyślnie. Takie formy zachowania powinny w jednakowym stopniu podlegać karze we wszystkich państwach członkowskich, niezależnie od tego, czy zostały popełnione za pośrednictwem Internetu.
- (12) Należy ustanowić dodatkowe zasady ustalania jurysdykcji celem zapewnienia, by publiczne nawoływanie do popełniania przestępstw terrorystycznych, rekrutacja na potrzeby terroryzmu oraz szkolenie terrorystyczne mogły być skutecznie ścigane, jeśli mają na celu lub spowodowały popełnienie przestępstwa terrorystycznego podlegającego jurysdykcji państwa członkowskiego.
- (13) Uwzględniając, że cele proponowanych działań nie mogą być osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie w drodze jednostronnych działań, i dlatego, z uwagi na potrzebę ustanowienia ogólnoeuropejskich zharmonizowanych przepisów możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na szczeblu Unii, UE może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości. Zgodnie z zasadą proporcjonalności niniejsza decyzja ramowa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia wyznaczonych celów.
- (14) Unia przestrzega zasad uznanych w art. 6 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej oraz zasad, które znalazły wyraz w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności w jej rozdziałach II i VI. Żaden z przepisów niniejszej decyzji ramowej nie może być interpretowany jako zmierzający do zmniejszenia lub ograniczenia praw lub wolności, takich jak wolność wyrażania opinii, wolność zgromadzeń lub wolność zrzeszania się, prawo do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego, w tym prawo do poszanowania tajemnicy korespondencji.
- (15) Publiczne nawoływanie do popełniania przestępstw terrorystycznych, rekrutacja na potrzeby terroryzmu oraz szkolenie terrorystyczne należą do przestępstw, które mogą być popełnione wyłącznie umyślnie. W związku z tym żaden z przepisów niniejszej decyzji ramowej nie może być interpretowany jako zmierzający do zmniejszenia lub ograniczenia możliwości rozpowszechniania informacji do celów naukowych, akademickich lub sprawozdawczych. Wyrażanie radykalnych, polemicznych lub kontrowersyjnych poglądów w toku debaty publicznej dotyczącej drażliwych politycznych kwestii, w tym terroryzmu, wykracza poza zakres niniejszej decyzji ramowej, a w szczególności poza zakres definicji publicznego nawoływania do popełniania przestępstw terrorystycznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ RAMOWĄ:

Artykuł 1

W decyzji ramowej z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie zwalczania terroryzmu wprowadza się następujące zmiany:

1. Artykuł 3 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 3* - Przestępstwa związane z działalnością terrorystyczną

- (1) Do celów niniejszej decyzji ramowej:
- (a) „publiczne nawoływanie do popełniania przestępstw terrorystycznych” oznacza rozpowszechnianie lub inną formę udostępniania publicznego przekazu, w celu zachęcenia do popełnienia jednego z czynów wyszczególnionych w art. 1 ust. 1 lit. a)-h), jeżeli takie postępowanie, niezależnie od tego czy stanowi ono bezpośrednie podżeganie do przestępstw terrorystycznych, powoduje zagrożenie popełnienia jednego lub większej liczby takich przestępstw.
  - (b) „rekrutacja na potrzeby terroryzmu” oznacza werbunek innych osób na potrzeby popełnienia jednego z czynów wyszczególnionych w art. 1 ust. 1 lub w art. 2 ust. 2.
  - (c) „szkolenie terrorystyczne” oznacza instruktaż w zakresie wytwarzania lub stosowania materiałów wybuchowych, broni palnej lub innych rodzajów uzbrojenia bądź szkodliwych lub niebezpiecznych substancji bądź innych szczególnych metod lub technik, na potrzeby popełnienia jednego z czynów wyszczególnionych w art. 1 ust. 1, będąc świadomym, że przekazywane umiejętności mają posłużyć do tych celów.
- (2) Każde państwo członkowskie podejmuje środki niezbędne w celu zapewnienia, by do przestępstw związanych z terroryzmem zaliczały się następujące czyny umyślne:
- (a) publiczne nawoływanie do popełniania przestępstw terrorystycznych.
  - (b) rekrutacja na potrzeby terroryzmu.
  - (c) szkolenie terrorystyczne.
  - (d) kwalifikowana forma kradzieży, w celu popełnienia jednego z czynów wyszczególnionych w art. 1 ust. 1;
  - (e) wymuszenie w celu popełnienia jednego z czynów wyszczególnionych w art. 1 ust. 1;
  - (f) podrabianie dokumentów urzędowych w celu popełnienia jednego z czynów wyszczególnionych w art. 1 ust. 1 lit. a)-h) oraz w art. 2 ust. 2 lit. b).
- (3) Czyny określone w pkt 2 podlegają karze niezależnie od tego, czy przestępstwo terrorystyczne zostało faktycznie popełnione.

2. W art. 4 ust. 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„Każde państwo członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia, by usiłowanie popełnienia przestępstw określonych w art. 1 ust. 1 i art. 3, z zastrzeżeniem posiadania przewidzianego w art. 1 ust. 1 lit. f) oraz przestępstw, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. i) jak również art. 3 pkt 2 lit. a)-c), podlegało karze.”

3. W art. 9 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Każde państwo członkowskie przejmuje również jurysdykcję nad przestępstwami, o których mowa w art. 3 pkt 2 lit. a)-c), jeżeli dane przestępstwo miało na celu lub spowodowało popełnienie jednego z przestępstw, o których mowa w art. 1, i jeżeli takie przestępstwo podlega jurysdykcji państwa członkowskiego na podstawie dowolnej przesłanki określonej w ust. 1 lit. a)-e) niniejszego artykułu.”

Artykuł 2

- 1 Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu wykonania niniejszej decyzji ramowej do dnia [31 grudnia 2008 r.].
- 2 Do dnia [31 grudnia 2008 r.] państwa członkowskie przekazują do Sekretariatu Generalnego Rady oraz do Komisji tekst przepisów transponujących do ich prawa krajowego zobowiązania nałożone na nie na mocy niniejszej decyzji ramowej. Na podstawie sprawozdania sporządzonego w oparciu o te informacje oraz sprawozdania Komisji Rada ocenia, do dnia [31 grudnia 2009 r.], czy państwa członkowskie podjęły niezbędne środki w celu wykonania niniejszej decyzji ramowej.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja ramowa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w Dzienniku Urzędowym.

Sporządzono w Brukseli dnia

*W imieniu Rady
Przewodniczący*